

[Karen Thorsø Hansen.]

rettigheder man har, når man enten når pensionsalderen eller af anden grund må søge hjælp fra det offentlige.

Men en forenkling af hele dette system indføres ikke blot ved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning, som tilfældet er her. Det vil kræve en gennemgribende planlægning af hele lovgivningsområdet, som det vil tage sin tid at få gennemført, som ministeren også fremhævede i sit indlæg.

I bemærkningerne til forslaget er der gjort rede for udgifterne, som jo ikke ligefrem er småpenge, lagt oven i det i forvejen meget tyngede socialbudget.

Når det så samtidig nævnes, at forslagsstillerne finder den fulde folkepension asocial, så må jeg protestere. Det er simpelt hen diskriminerende over for borgerne at inddele dem i grupper, så forskelsbehandlingen vil træde yderligere frem, for slet ikke at tale om den ensretning af befolkningens tankegang om bare at lade stå til livet igennem, fordi staten i sidste ende skal tage vare på tilværelsen, når pensionsalderen indtræder.

Det er jo en kendsgerning, at mit partis politiske synspunkter kontra det kommunistiske partis er som dag og nat, uden at vi dermed tilkendegiver, at pensionisternes forhold ikke omfattes af vor dybeste sympati og velvilje. Det konservative folkeparti har altid været med, når det gælder forbedringer for denne gruppe samfundsborgere.

Vi kan ikke medvirke til forslagets gennemførelse, men vil naturligvis være med til en gennemgang i udvalget.

Ebba Strangé (SF):

Fra SFs side kan jeg sige, at det her fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ændring af folkepension og lovgivningen på dette område stort set svarer til de tanker, SF har gjort sig om problemerne på folkepensionsområdet. Jeg skal fremhæve de punkter, hvor vi er enige, og lige opholde mig lidt ved et enkelt punkt, hvor vi ikke er enige med kommunisterne.

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg er enig med de andre ordførere, der har været heroppe, som har påpeget, at det er meget nødvendigt, at vi hurtigt kommer i gang med en revision på hele pensionsområdet, og jeg vil ligesom hr. Glistrup spørge socialministeren, hvornår vi kan vente den eller

resultatet fra pensionsarbejdsreformgruppen, for det haster. Det er muligt, hvis den er på trapperne, at det forslag, vi nu har fra DKP, så skal ses i sammenhæng med det, der kommer fra denne arbejdsgruppe.

Med hensyn til hovedpunkterne i kommunisternes forslag vil jeg sige, at vi fra SFs side meget varmt støtter tanken om nedsættelse af alderen for adgang til at få folkepension. Vores begrundelse for at støtte forslaget skal ses i den nedslidning, der sker på arbejdsmarkedet, og den skal også ses i lyset af den arbejdsløshed, vi har for tiden.

Man har jo tidligere i dette land nedsat folkepensionsalderen. Man gjorde det bl. a. i 1937, og socialdemokratiets daværende ordfører, hr. Villumsen, udtalte — det står i Folketingstidende 1936-37, sp. 6399:

„... adgangen til aldersrente bør stå åben fra det fyldte 60. år. Den tekniske udvikling og det forcerede arbejdstempo vil gøre det stedse vanskeligere for de 60-65-årige at gøre sig gældende på arbejdsmarkedet.“

Den tekniske udvikling og det forøgede arbejdstempo er ikke blevet mindre siden 1937, tværtimod. Nedslidningen og arbejdstempoet er blevet forøget, og når man taler med folk i denne alder, ved man, hvor svært det er at klare sig på arbejdsmarkedet, og i hvor høj grad netop disse grupper, der arbejder hårdt, ønsker en tidligere pensionsalder. Det kan vi derfor varmt støtte.

Så er spørgsmålet, hvor langt den skal ned, og dér er vi altså ikke enige med DKP. Vi ønsker den længere ned end det, DKP foreslår for de mandlige pensionister; til gengæld ønsker vi samme alder for mænd og kvinder. Jeg kender begrundelsen for at opretholde forskellen. Jeg ved, at det er svært for kvinderne i den alder at få job på arbejdsmarkedet, men det er også meget, meget svært for mændene, og mændene er svært nedslidte. Samtidig er der færre kvinder, der er erhvervsaktive i den alder. Vi mener, tiden nu er inde til at arbejde for en ensartet pensionsalder for mænd og kvinder. Vi har også prøvet at regne på det, og det koster omtrent det samme. Hvis man nedsætter pensionsalderen til 62 år for både mænd og kvinder, så koster det ca. 2 mia kr. Kommunisterne har regnet det her ud til 1,8 mia kr., så det vil sige, at vi når nogenlunde til det samme beløb. Vi foretrækker altså, at vi afskaffer denne forskelsbehandling.